

[Christmas Møller.]

om han har været eller er Medlem af en Sygekasse eller ikke? Ja, jeg vil ikke sige det *saa* skarpt, at det reelt intet betyder. Men jeg vil sige til den højtærede Socialminister, at han har ikke i Dag givet det høje Ting Besked om, hvad det betyder; thi han har ikke givet Besked om, hvordan de Personer, som ikke er og ikke har været Medlemmer af Sygekasser, og som ikke har Midler til eget Underhold, skal behandles, naar de kommer op over de 65 Aar.

Naar jeg saa ser paa den højtærede Socialministers Motivering, kan jeg jo ogsaa have Lov til at sige, at den er lidt usikker. I Lovforslagets § 36 hedder det, at naar man er Medlem af en Sygekasse og betaler Invalidere- rente, saa er man dermed forsikret imod Invaliditet og berettiget til Aldersrente. Spalte 3426 i Fremsættelsestalen hedder det:

„Hvorfor i al Verden skal ikke Tusinder af disse bedre stillede Medborgere, for hvem eller for hvis paarørende det senere gaar tilbage, betale for at faa Aldersrente, hvad de ikke gør for Øjeblikket.“

Men Spalte 3427 hedder det, at

„Regeringen maa anse det for tviv- gende nødvendigt, at Aldersrenten som saadan forbliver vederlagsfri.“

Og endelig hedder det Spalte 3440—41:

„Men selvfølgelig vilde det trods disse Udgifter og betydelige Ændringer være saglig uforsvarligt og politisk ugørligt overhovedet at lade Hjælpekasseinstitutionen bortfalde, hvis man ikke samtidig ændrede selve Fattigloven i Overensstem- melse med andre Landes nyere Lovgiv- ning. Man maa trænge den egentlige Fattighjælp med Fattighjælps Virkninger tilbage til at omfatte de Alimentanter, groft forsømmelige Forsørgere, Alkohol- ister, professionelle Vagabonder o. s. v., der er helt udenfor eller selv har sat sig udenfor et ordnet Samfundsliv.“

Men udenfor de her sidst nævnte Per- soner kunde der jo være overmaade mange Personer, som ikke havde været i en Syge- kasse, og som derfor ikke er invalideforsik- rede og ikke er berettigede til Aldersrente; og jeg spørger da: Hvordan skal de behan- des? Skal de have Fattighjælp? Nej, siger den højtærede Socialminister, det skal de ikke. Og det er en Betragtning, jeg kan forstaa og billige. Skal de have Invalide- hjælp? Den højtærede Socialminister siger i hvert Fald, tror jeg, intet derom. Jeg tror altsaa, at den højtærede Socialminister maa være enig i den Betragtning, at før man faar hele denne store Side af Spørgsmaalet med,

vil det ikke være muligt overhovedet at tage Stilling til denne Side af Sagen.

Men jeg maa ogsaa have Lov til at sige til den højtærede Socialminister, naar han Spalte 3426 siger:

„Hvorfor i al Verden skal ikke Tusinder af disse bedre stillede Medbor- gere, for hvem eller for hvis paarørende det senere gaar tilbage, betale for at faa Aldersrente?“

— saa er dette alligevel en Betragtning, som den højtærede Socialminister ikke kan opretholde. Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen kendte jo en Mand, som havde haft 140 000 Kr., og man kunde saamænd nævne mange Eksempler fra de sidste ti Aar paa Folk, som har betalt uhyre Penge i Skatter, og som det paa Grund af de ændrede økonomiske Forhold er gaaet fuldstændigt tilbage for.

Jeg vil da spørge den højtærede So- cialminister: Hvad betaler da de Folk for Aldersrenten ved at staa i Sygekasse og ved at betale Invalidere- rente? De betaler deres Sygekassekontingent, og det faar de Hjælp for, naar de er syge. De betaler In- validerentepremien, og derved forsikrer de sig imod Invaliditet. Og naar Aldersrenten skal være vederlagsfri, hvorledes betales saa deres Aldersrente? Jeg tror, at lidt mere Klarhed paa dette Omraade vilde være formaalstjenlig.

Jeg kunde meget bedre have forstaaet, hvis den højtærede Socialminister i Stedet for at fastholde Betragtningen om den vederlagsfri Aldersrente havde ladet det Spørgsmaal glide i Baggrunden, saa man her var kommet ind paa den Betragtning, at noget Vederlag kunde være rimeligt. For hvis man skal se paa det reelle Indhold af den Form, den højtærede Socialminister har givet sin § 36, vil det jo sige, at man tvinger en hel Del Folk ind i Sygekasserne — jeg kommer senere til det ved Omtalen af Bestemmelserne i § 15 —, og det vil betyde overordentlig store nye Byrder for det of- fentlige, at man saaledes ogsaa tvinger en Del Personer, som i Øjeblikket sørger for sig selv, ind i Sygekasserne. Ud fra alle de Betragtninger, som Socialdemokratiet og den højtærede Socialminister har anført, vil det i Virkeligheden sige, at man for de paagældendes Vedkommende kun kræver en ny Skat af dem, det er en ny Byrde for en enkelt lille Del af Befolkningen.

Jeg vilde yderligere sige til den højt- ærede Socialminister om denne Sag, at naar den højtærede Minister sagde, at han gerne vilde have dette Forslag gennemført